

teologie, psihologie și pedagogie, ceea ce constituie un argument în plus pentru cititorul interesat să contribuie, după lectură, la ameliorarea situației prezente.

Dumitru Salade

Zoltán Bogáthy (2004): *Manual de Psihologia Muncii și Organizațională*. Iași: Polirom Collegium.

Domeniul psihologiei muncii și organizaționale a cunoscut o expansiune considerabilă pe parcursul ultimelor decenii; punând în practică o multitudine de principii din domeniul psihologiei fundamentale, el răspunde cu optimum de eficiență unei game tot mai mari de probleme practice, apărute în cadrul concret al organizațiilor.

La realizarea acestui manual au colaborat: Zoltán Bogáthy (capitolele 1, 3, 15, 17), Corina Ilin (capitolele 10, 15, 17), Delia Vârgă (capitolele 4, 7), Ramona Paloș (6, 17), Ildikó Erdei (11), Florin Alin Sava (2, 4, 9), Cristian Popescu (8, 12, 17), Cătălina Andreea Zoborilă (13, 14), utilizându-și fiecare experiența, atât din sfera academică cât și din cea practică au întocmit o lucrare notabilă în domeniu. Prezentul manual este structurat în 16 capitole, care tratează tot atâtea teme moderne ale acestui domeniu.

Analizând principalele noțiuni specifice din perspectiva noilor evoluții, autorii prezintă informațiile și cercetările relevante punctând în mod deosebit modul de utilizare în practică a acestora de către psihologii care își desfășoară activitatea în organizații. Fiecare capitol debutează cu un motto pentru a introduce cititorul în tematica abordată, urmat de un scurt cuprins și de obiectivele urmărite în capitolul respectiv. Prin acest mod de structurare a informațiilor, autorii încearcă să faciliteze accesul studenților la informații, prin trasarea aspectelor cheie ale fiecărei teme abordate.

Autorii elimină din cuprinsul prezentului manual o serie de teme "clasice", care pot fi regăsite în orice manual tradițional de psihologia muncii și organizațională, integrând, în schimb, o multitudine de teme aparținând psihologiei sociale, care conferă prezentului manual un caracter pregnant social; amintim aici capitolul legat de grupurile sociale.

Acest manual cuprinde două anexe, prin care autorii atrag atenția asupra

cercetărilor relevante din domeniul schimbării și dezvoltării organizaționale și asupra unui studiu de caz elaborat cu scopul oferirii de evidențe practice ale informațiilor integrate în manual.

Manualul poate fi segmentat în două mari părți. Prima parte, care cuprinde capitolele 1-9 abordează mai în detaliu probleme legate de psihologia muncii, de la obiective și metode de cercetare utilizate până la procedee elaborate de identificare și soluționare a unor tipuri de probleme legate de selecția și evaluarea performanțelor profesionale. Sunt prezentate diverse metode de realizare a unei analize a muncii și rezultatul acestora concretizat în fișa postului; ea reprezintă un element de bază al funcționării eficiente a oricărei organizații, lasă loc speculațiilor și discriminează doar într-o foarte mică măsură între competențele, abilitățile și responsabilitățile unui loc de muncă. A doua parte a manualului tratează teme ale psihologiei organizaționale și se ocupă cu o deosebită atenție de mediul organizațional și de potențialele conflicte care se pot dezvolta în cadrul său. Subliniind importanța comunicării la toate nivelele unei organizații, autorii o relaționează cu toate procesele majore care au loc într-o organizație.

Acest manual reprezentând o introducere care analizează teme de interes în domeniul psihologiei muncii și organizaționale, este adresat și recomandat viitorilor psihologi, practicieni, consilieri, consultanți sau cercetători din domeniu, care vor găsi în această lucrare o bază teoretică notabilă.

Ioana Lazăr

SAVA, FLORIN (2004): *Analiza datelor în cercetarea psihologică – metode statistice complementare*, Cluj Napoca: Editura ASCR

Statistica nu este doar o disciplină obligatorie din planul de învățământ al studenților de la psihologie, ci este o mare și permanentă provocare pentru psihologi. Este un univers în care trebuie să pășim cu grijă și cu foarte mare atenție, să înțelegem și să cunoaștem cât mai multe alternative, pentru a putea alege și aplica adecvat metoda de analiză la tipul de design și la datele culese. Statistica psihologică este un mijloc de cunoaștere a realității și nu un scop în sine. Dacă dorim să realizăm cercetări de calitate, pornind de la o temă interesantă și de